KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3105/88

af 7. oktober 1988

om gennemførelsesbestemmelser for obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2964/88 (2), særlig artikel 35, stk. 8, artikel 36, stk. 6, artikel 47, stk. 3, og artikel 81, og

ud fra følgende betragtninger:

De i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationsforanstaltninger bør gennemføres efter Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2505/88 (4);

det er nødvendigt dels at fastsætte betingelserne for producenternes opfyldelse af de i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelser, dels at fastsætte destilleriernes forpligtelse;

artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2179/83 åbner mulighed for visse mindre producter for at blive fritaget for den i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse ved tilbagetrækning af biprodukter fra vinfremstilling under kontrol; denne mulighed bør derfor efter Italiens anmodning udnyttes i den italienske del af vinavlszonerne C for producenter, hvis produktion ikke overstiger 40 hl, for at undgå en urimelig byrde;

vinproducenter har pligt til i forbindelse med destillationen som omhandlet i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87 at levere en produktmængde til destillation, hvis totale alkoholindhold er lig med en procentdel af den mængde alkohol, som naturligt findes i de druer, der anvendes til fremstilling af vin;

beregningen af, hvor stor en produktmængde der skal leveres i forhold til alkoholindholdet i de druer, der medgår til vinfremstillingen, er yderst vanskelig i praksis, fordi forholdet mellem mængden af druer og den mængde vin, der fremstilles af samme, kan variere meget stærkt, afhængigt af druesorterne; disse vanskeligheder kan undgås, og kontrollen gøres simplere og mere effektiv, hvis beregningen foretages på grundlag af alkoholindholdet i vinen; ved denne beregningsmåde bliver også foranstaltningens økonomiske mål nået, uden at producenterne forpligtes til at levere øgede mængder;

i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes der en lavere sats for producenter, der leverer deres presserester af druer til fremstilling af ønocyanin; da den alkohol, der findes i presseresterne, udgør en betydelig del af den mængde alkohol, der kan leveres, bør denne sats fastsættes til 5 %; efter samme bestemmelse anvendes der en lavere sats for producenter af hvide kvbd; under hensyntagen til erfaringerne fra de foregående produktionsår bør denne sats fastsættes til 7 %;

med henblik på et konstatere om de produkter, der skal leveres, indeholder den fornødne alkohol, er det ligeledes nødvendigt i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 at fastsætte et fast naturligt alkoholindhold for hvert produktionsår og for hver vinavlszone; efter artikel 35, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 gælder den pågældende forpligtelse imidlertid ikke for producenterne i visse zoner; da der ikke foreligger præcise oplysninger om alkoholindholdet i vine fra de næste produktionsår, kan denne fastsættelse ske på grundlag af gennemsnitsværdierne i de pågældende vinavlszoner i de foregående produktionsår og på grundlag af kvalitetsforbedringen; det er dog nødvendigt at åbne mulighed for at ændre ovennævnte alkoholprocent inden vindestillationsperiodens begyndelse for at tage hensyn til de kvalitative resultater af høsten; erfaringerne har vist, at det er nødvendigt at give mulighed for at fastlægge afvigende alkoholprocenter for de administrative enheder, der er blevet ramt af usædvanligt ugunstige vejrforhold, og som af medlemsstaterne anerkendes som katastroferamte;

ifølge artikel 35, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 822/87 bør det fastsættes, hvilke minimumskrav sådanne biprodukter skal opfylde; i tilfælde af levering til destillation har fastsættelsen alene som formål at gøre det muligt for destillatørerne at råde over en råvare, som kan anvendes uden unødigt store omkostninger, medens minimumskravene til biprodukterne er et væsentligt element i overholdelsen af foranstaltningen;

(1) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 269 af 29. 9. 1988, s. 5.
(3) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(4) EFT nr. L 225 af 15. 8. 1988, s. 14.

med hensyn til destillationen som omhandlet i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 bør det fastsættes, at der i den enkelte producents destillationsforpligtelse kan fraregnes en fast mængde, der højst må være lig med hjemmeforbruget og den mængde, der eksporteres; det bør derfor fastsættes, at den pågældende vin skal eksporteres inden et bestemt tidspunkt, således at den resterende mængde kan blive destilleret som fastsat inden produktionsårets udgang;

efter artikel 36, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 822/87 gælder destillationsforpligtelsen ikke for den normalt fremstillede vinmængde; denne mængde bør fastlægges for hver af de forskellige kategorier vin fremstillet af druesorter med dobbelt klassificering;

fastsættelsen af den mængde, der skal destilleres for hver producent, skal finde sted på grundlag af den samlede producerede mængde; denne fremgår af de anmeldelser, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3929/87 af 17. december 1987 om høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser i vinsektoren [1], samt af bogføringerne i de til- og afgangsbøger, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30, april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastsættelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler producent og forhandler, undtagen detailhandler [2], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 418/86 [3];

der må fastsættes visse frister for, hvornår destillerierne skal betale producenterne den minimumsopkøbspris, der er fastsat efter artikel 35, stk. 5a, og artikel 36, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87;

destillerierne kan ifølge artikel 35, stk. 6, og artikel 36, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 enten modtage støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere destillatet til interventionsorganet;

for at få støtte bør de pågældende indsende ansøgning vedlagt bestemte bilag; af hensyn til en ensartet anvendelse af ordningen i medlemsstaterne bør der fastsættes indsendelsesfrister for ansøgningerne;

for at undgå risiko for uberettigede udbetalinger bør det fastsættes, at udbetalingen af støtten eller betalingen af den alkohol, der leveres til interventionsorganet, kun finder sted, hvis destilleriet over for nævnte organ fremlægger bevis for, at det har betalt producenten opkøbsprisen eller stillet en sikkerhed over for producenten;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for producenters og destilleriers gennemførelse for at sikre, at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig;

for at opnå en forbedring af vinens kvalitet et det nødvendigt, at alle presserester og al bærme destilleres; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at destillation af vin i forbindelse med den destillation, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87, ikke er tilladt i begyndelsen af produktionsåret;

det er nødvendigt at undgå risikoen for, at de produkter, der fremkommer ved destillation af visse vine, for hvilke den i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse gælder, skal forstyrre markedet for vinbrændevin med oprindelsesbetegnelse; det bør derfor efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at der ved direkte destillation af sådan vin ikke må fremstilles et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethanol på fællesskabsplan, er de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte sådan alkohol, tvunget til at videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; det er derfor nødvendigt at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol dækkes af EUGFL, Garantisektionen, op til et vist fast beløb;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 [5], bør også omfatte interventionsorganernes overtagelse af produkter hidrørende fra destillation;

visse vine, der skal leveres til destillation som omhandlet i artikel 36 eller eventuelt i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation; bestemmelserne vedrørende destillation bør derfor tilpasses i overensstemmelse hermed, jf. artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

for at Kommissionen kan danne sig et overblik over, om forpligtelserne i forbindelse med den destillation, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 overholdes, er det nødvendigt, at de pågældende medlemsstater på grundlag af meddelelser fra destillerierne regelmæssigt underretter Kommissionen om destillationens forløb og resultaterne heraf;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

[1] EFT nr. L 369 af 29. 12. 1987, s. 59.
[2] EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
[3] EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 8.
[4] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[5] EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes der :

1. i afsnit I særlige gennemførelsesbestemmelser for destillation som omhandlet i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87

2. i afsnit II særlige gennemførelsesbestemmelser for destillation som omhandlet i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87

3. i afsnit III fælles bestemmelser for destillation som omhandlet i afsnit I og II.

AFSNIT I

Destillation som omhandlet i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87

Artikel 2

1. Uden at artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2179/83 tilsidesættes, opfylder producenter, der er undergivet den i artikel 35, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte forpligtelse, denne ved inden den 31. juli i pågældende produktionsår i overensstemmelse med artikel 3 at levere :

— den samlede mængde presserester og bærme til et godkendt destilleri, og

— i givet fald vin til et godkendt destilleri eller til en godkendt virksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

2. I den italienske del af vinavlszonerne C kan producenter, der er undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse, fritages herfor ved at udnytte den mulighed, der åbnes i artikel 35, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 822/87, såfremt de har foretaget vinfremstilling eller enhver anden forarbejdning af druer for en mængde, der svarer til over 25 hl vin, men højst 40 hl.

Artikel 3

1. Alkoholindholdet i de produkter, der leveres til destillation, skal mindst være lig med :

— 10 % vol naturligt alkoholindhold i vinen, når denne er fremstillet direkte af druer

— 5 % vol naturligt alkoholindhold i vinen, når denne er fremstillet af druemost, druemost i gæring eller ung, ikke færdiggæret vin.

2. Det i stk. 1, første led, nævnte indhold nedsættes til

— 5 % for producenter, der leverer presserester til fremstilling af ønocyanin

— 7 % for producenter af hvid kvbd for den del af deres høst, som denne betegnelse kan benyttes for.

Artikel 4

Med henblik på bestemmelsen af alkoholindholdet i de produkter, der skal leveres til destillation i en af de i artikel 2 omhandlede former, fastsættes det faste, naturlige alkoholindhold, der skal lægges til grund, til

— 8,5 % for zone B

— 9,0 % for zone C I

— 9,5 % for zone C II

— 10,0 % for zone C III.

Hvis de kvalitative resultater af høsten gør det nødvendigt, kan ovennævnte indhold ændres, inden destillationen af den i artikel 11, stk. 2, omhandlede vin indledes, for at der kan tages hensyn til disse resultater. Indholdet kan endvidere ændres for de administrative enheder eller dele heraf, der i medlemsstaternes nationale lovgivning er anerkendt som katastroferamte.

Artikel 5

De gennemsnitlige karakteristika, som biprodukterne fra vinfremstilling skal frembyde ved deres levering til destilleret, er for at holde destillationsomkostningerne inden for acceptable grænser mindst følgende :

A. Presserester fra vindruer :

— i vinavlszone B : 2 liter ren alkohol pr. 100 kg

— i vinavlszone C : 2 liter ren alkohol pr. 100 kg, når de stammer fra sorter, der i klassificeringen af vinstoksorter for den pågældende administrative enhed er anført som druesorter til spisebrug eller som druesorter til fremstilling af vinbrændevin ; 2,8 liter ren alkohol pr. 100 kg, når de stammer fra sorter, der i klassificeringen for den pågældende administrative enhed kun en anført som druesorter til persning.

B. Vinbærme :

— i vinavlszone B : 3 liter ren alkohol pr. 100 kg med et vandindhold på 45 %

— i vinavlszone C : 4 liter ren alkohol pr. 100 kg med et vandindhold på 45 %.

Artikel 6

1. Minimumsindholdet af ren alkohol i biprodukter fra vinfremstillingen, der trækkes tilbage under kontrol, jf. artikel 35, stk. 4 og 5, i forordning (EØF) nr. 822/87, fastsættes til følgende mængder:

— presserester fra vindruer:

2,1 liter pr. 100 kg i tilfælde af hvid kvbd
3 liter pr. 100 kg i andre tilfælde

— vinbærme:

3,5 liter pr. 100 kg i tilfælde af hvid kvbd

5 liter pr. 100 kg i andre tilfælde.

2. Såfremt tilbagetrækningen under kontrol kun vedrører presserester fra vindruer, er de gennemsnitlige karakteristika, som biprodukterne fra vinfremstillingen skal frembyde, mindst følgende:

— presserester fra vindruer: 2 liter ren alkohol pr. 100 kg

— vinbærme: 3 liter ren alkohol pr. 100 kg med et vandindhold på 45 %.

3. Den i stk. 2 samt i artikel 5, punkt B, omhandlede procentsats på 45 gælder indtil den 31. august 1990. For perioden herefter fastsættes den inden denne dato på et højere niveau.

AFSNIT II

Destillation som omhandlet i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87

Artikel 7

Producenter, der er undergivet den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse til destillation, opfylder deres forpligtelse ved at levere deres vin til et godkendt destilleri senest den 31. juli i det pågældende produktionsår.

I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde opfyldes forpligtelsen ved levering af vinen til en godkendt virksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, senest den 30. juni i det pågældende produktionsår.

Artikel 8

1. Med hensyn til de i artikel 36, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede vine har den enkelte producent pligt til at levere en mængde, der er lig med den samlede mængde, han har produceret. Denne mængde nedsættes med den mængde, for hvilken han fører bevis for, at den er udført senest den 31. juli i det pågældende produktionsår. Desuden kan producenten fradrage en mængde på højst 10 hl fra den mængde, der skal leveres.

Hvis destillationsforpligtelsen påhviler et kooperativ, gælder det i første afsnit fastsatte fradrag på 10 hl for hvert af de medlemmer, der faktisk har leveret spisedruer til kooperativet. Den samlede mængde, som kooperativet kan fradrage, må dog ikke overstige den samlede mængde, der er tilbageblevet til hvert af de medlemmer, som har leveret spisedruer i løbet af produktionsåret.

2. Med hensyn til de i artikel 36, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede vine har den enkelte producent pligt til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret. Fra denne mængde trækkes:

— den mængde, der svarer til den normalt fremstillede mængde, beregnet efter stk. 3

— de mængde, for hvilken han fører bevis for, at den er udført senest den 31. juli i det pågældende produktionsår.

Desuden kan producenter fra den mængde, der skal leveres, trække en mængde på højst 10 hl.

3. For hver administrativ enhed er den samlede normalt fremstillede mængde vin lig med gennemsnittet af de fremstillede mængder i produktionsårene 1974/75 til 1979/80 i De Ti og 1978/79 til 1983/84 i Spanien, for så vidt angår vin af druer, der i klassificeringen er anført både som druesorter til persning og som druesorter til anden anvendelse.

Hvad angår vin af druer, der i klassificeringen for én og samme administrative enhed er anført både som druesorter til persning og som druesorter til fremstilling af vinbrændevin, nedsættes denne mængde dog med de mængder, der har været omfattet af en anden destillation end den, hvis formål er at fremstille vinbrændevin med oprindelsesbetegnelse.

Hvad angår den i første afsnit omhandlede vin, fastsætter de pågældende medlemssater, hvor stor en mængde vin der normalt fremstilles pr. ha, ved for den i nævnte afsnit omhandlede referenceperiode at fastsætte delkvoter af vin af druer, der i klassificeringen for én og samme administrative enhed er anført både som druesort til persning og som druesort til anden anvendelse.

4. Den enkelte producents samlede producerede mængde er lig med summen af mængderne af de i artikel 7 omhandlede vine, der fremgår af den i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3929/87 omhandlede produktionsanmeldelse, og de mængder, der er anført i de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger, og som producenten efter tidspunktet for indgivelse af produktionsanmeldelse selv har fremstillet af druer eller af most af druer af sorter, som omhandles i artikel 36, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 822/87, således som anført i anmeldelsen.

Artikel 9

I overensstemmelse med den i artikel 36, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte mulighed kan de i samme artikel omhandlede vine forsendes:

— til et toldsted med henblik på afslutning af toldformaliteter ved udførsel og derefter forlade Fællesskabets toldområde

— til en virksomhed, der er godkendt til fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, med henblik på en sådan fremstilling.

AFSNIT III

Fælles bestemmelser

Artikel 10

1. De i henholdsvis artikel 35, stk. 5a, og artikel 36, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede opkøbspriser fastsættes hvert år inden den 1. august for det efterfølgende produktionsår.

2. Destilleriet betaler producenten den i stk. 1 omhandlede opkøbspris senest tre måneder regnet fra den dag, hvor hvert parti leveret produkt tilgår destilleriet.

Ved den i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation kan destilleriet og producenten dog aftale:

— at destilleriet senest tre måneder efter levering af produkterne udbetaler producenten et acontobeløb svarende til 80 % af opkøbsprisen

eller

— at det i første led omhandlede acontobeløb udbetales efter leveringen af produkterne og senest en måned efter forelæggelsen af fakturaen, der skal udfærdiges for de pågældende produkter inden produktionsårets udgang.

Restbeløbet udbetales til producenten senest den efterfølgende 30. november.

Artikel 11

1. Destillerierne kan modtage støtte på de i stk. 2 fastsatte betingelser. Støttebeløbene fastsættes hvert år inden den 1. august for det efterfølgende produktionsår. Endvidere fastsættes de støttebeløb, der gælder i tilfælde af anvendelse af artikel 18, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

2. Destillerier, som ønsker at modtage den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober efter produktionsårets udgang en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen har fundet sted, jf. artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Medlemsstaterne kan kræve, at den i stk. 1, litra a), i nævnte artikel omhandlede sammenfattende opgørelse påtegnes af en kontrolinstans.

3. Interventionsorganets udbetaling af støtten til destilleriet er betinget af, at destilleriet inden to måneder efter indgivelsen af den i stk. 2 omhandlede ansøgning:

— fremlægger bevis for, at det har betalt den i artikel 10 omhandlede opkøbspris

eller

— stiller sikkerhed over for interventionsorganet. Sikkerhedsstillelsen skal være på 110 % af den støtte, der ansøges om.

Interventionsorganet betaler destilleriet et beløb svarende til støtten senest tre måneder efter fremlæggelsen af bevis for stillelse af den i første afsnit, andet led, omhandlede sikkerhed.

I det i første afsnit, andet led, nævnte tilfælde skal destilleriet senest den 31. december efter det pågældende produktionsår over for interventionsorganet fremlægge bevis for, at det har betalt hele den i artikel 10 nævnte opkøbspris.

Interventionsorganet frigiver sikkerhedsstillelsen senest tre måneder efter fremlæggelsen af beviset.

Hvis beviset først fremlægges efter den 31. december, men inden den 1. marts året efter, og hvis denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelse fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerhedsstillelsen.

4. I det i artikel 10, stk. 2, andet afsnit, omhandlede tilfælde erstattes det i stk. 3, første afsnit, første led, omhandlede bevis for betaling af opkøbsprisen af et bevis for udbetaling af acontobeløbet.

I dette tilfælde skal destilleriet senest den 31. december efter det pågældende produktionsår over for interventionsorganet fremlægge bevis for, at det har betalt det i artikel 10, stk. 2, tredje afsnit, omhandlede restbeløb. Hvis beviset fremlægges efter den 31. december, men inden den 1. marts året efter, og hvis denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelse fra destilleriets side, inddrager interventionsorganet et beløb svarende til 20 % af den udbetalte støtte. Hvis beviset ikke fremlægges inden den 1. marts, inddrages hele støtten.

5. Hvis det fastslås, at destilleriet ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den efterfølgende 1. juni til producenten et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 12

1. Destillation må ikke finde sted efter den 31. august i det pågældende produktionsår, jf. dog artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2179/83.

2. Den vin, der måtte være leveret for at opfylde forpligtelsen i artikel 35, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87, må først destilleres fra den 1. januar i det pågældende produktionsår.

3. Ved direkte destillation af den vin fremstillet af druesorter, som i klassificeringen for den samme administrative enhed både figurerer som druesorter til vinfremstilling og som sorter til fremstilling af vinbrændevin, må der kun fremstilles et produkt, der har et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

4. Destillerierne sender senest den tiende i hver måned interventionsorganerne en opgørelse for den foregående måned over, hvor stor en mængde produkter der er blevet destilleret, og hvor stor en mængde destillat der er blevet fremstillet, opdelt i de kategorier, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Artikel 13

1. Destilleriet leverer interventionsorganet et produkt med et alkoholindhold på mindst 92 % vol senest den 31. oktober efter det pågældende produktionsårs udgang eller, hvis artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes, inden den af den kompetente nationale myndighed fastsatte dato.

2. De priser, der skal betales destilleriet for det i stk. 1 omhandlede produkt, fastsættes hvert år inden den 1. august for det efterfølgende produktionsår, jf. artikel 18 i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Har destilleriet modtaget støtte på de i artikel 11 fastsatte betingelser, nedsættes priserne med et beløb svarende til støtten.

Har destilleriet ikke modtaget støtte, anvendes bestemmelserne i artikel 11, stk. 2 til 5 tilsvarende.

3. De i stk. 2, første afsnit, omhandlede priser gælder for neutral alkohol som defineret i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83. For andre former for alkohol nedsættes de i stk. 2 og 3 omhandlede priser med et beløb, der skal fastsættes årligt inden hvert produktionsårs begyndelse.

4. Interventionsorganet betaler destilleriet prisen senest tre måneder efter datoen for alkoholens levering.

Artikel 14

1. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, dækker en del af interventionsorganernes udgifter til overtagelse af alkoholen.

Størrelsen af dette bidrag fastsættes inden hvert produktionsårs begyndelse.

For alkohol, der overtages efter artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83, ydes der dog ikke noget bidrag.

2. Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes i forbindelse med bidraget.

Artikel 15

1. I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde indgives kontrakten eller angivelsen om levering med henblik på fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 31. januar i det pågældende produktionsår.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest femten dage efter datoen for kontraktens eller angivelsens indgivelse.

2. Destillation som omhandlet i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 822/87 må først finde sted fra den 1. januar i det pågældende produktionsår og under alle omstændigheder først efter godkendelse af kontrakten eller angivelsen.

3. Fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må ikke finde sted efter den 31. juli i det pågældende produktionsår.

Destillation af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må ikke finde sted efter den 31. august i det pågældende produktionsår.

4. Virksomheden sender senest den tiende i hver måned interventionsorganet en opgørelse over, hvor stor en mængde vin der er blevet leveret i den foregående måned.

5. For vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation modtager virksomheden en støtte, der fastsættes inden hvert produktionsårs begyndelse.

For at modtage støtte indsender virksomheden senest den 30. november efter det pågældende produktionsårs udgang en ansøgning til det kompetente interventionsorgan vedlagt en kopi af ledsagedokumenterne for transporten af den vin, for hvilken der ansøges om støtte, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan kræve, at to kopier eller den oversigt, der er omhandlet i andet afsnit, påtegnes af en kontrolinstans.

Støtten udbetales senest tre måneder efter datoen for fremlæggelse af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er blevet stillet, og under alle omstændigheder efter datoen for godkendelse af kontrakten eller angivelsen.

6. Den i stk. 5, sidste afsnit, omhandlede sikkerhedsstillelse frigives kun, såfremt der senest den 31. december efter det pågældende produktionsårs udgang fremlægges bevis for :

— at den samlede mængde vin, som er anført i kontrakten eller angivelsen, er blevet forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation og er blevet destilleret

— at den for den pågældende destillation fastsatte opkøbspris er blevet betalt til producenten inden for den i artikel 10, stk. 2, omhandlede frist.

Hvis disse beviser først fremlægges efter fristens udløb, men inden den 1. marts året efter, og hvis denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelse fra virksomhedens side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerhedsstillelsen.

Hvis det fastslås, at virksomheden ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den efterfølgende 1. juni et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 16

1. Uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af bestemmelserne i artikel 47 i forordning (EØF) nr. 822/87, og bortset fra tilfælde af force majeure, fastsætter den kompetente myndighed, hvis producenten eller destilleriet ikke opfylder en af de forpligtelser, der påhviler ham/det efter denne forordning, de foranstaltninger, som den skønner nødvendige under hensyn til den påberåbte omstændighed.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde, hvor stk. 1 er blevet anvendt, samt om, hvorledes anmodninger om anvendelse af force majeure-klausulen er blevet behandlet.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned over :

— hvilke mængder vin, bærme og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation der er blevet destilleret

— hvilke mængder alkohol der er blevet leveret til interventionsorganerne i forbindelse med destillation som omhandlet i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87

— hvilke mængder vinbrændevin der er blevet produceret, samt hvor meget alkohol disse produkter indeholder

— hvilke mængder andre produkter med et alkoholindhold på mindst 52 % vol der er blevet ansøgt om støtte for.

2. For alkohol, der er overtaget af interventionsorganerne, giver medlemsstaterne inden den 1. oktober for det foregående produktionsår Kommissionen meddelelse om salgspriserne i hele produktionsåret samt om i hvilke mængder, der er solgt til disse priser, og hvilke karakteristika de pågældende produkter havde.

3. Senest den 31. marts giver medlemsstaterne for det foregående produktionsår Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller de virksomheder, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 18

Den i artikel 47, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede referenceperiode går for så vidt angår de i samme forordnings artikel 35 og 36 omhandlede forpligtelser fra den 1. september til den 31. juli i det pågældende produktionsår.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. oktober 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand